

«Ik heb nog niets gehad», antwoordde Alice eenigszins geraakt, «en dus kan ik niet *nog* wat nemen».

«Je hebt toch wel eens thee gedronken», zei de Hoedenmaker, «en dus kun je heel goed *nog* wat nemen».

«Niemand vroeg jou iets», zei Alice.

«Oho, wie wordt er nu persoonlijk?» vroeg de Hoedenmaker triomfantelijk.

Alice wist niet goed wat hierop te zeggen. Ze nam daarom wat thee en een boterham en zich tot den Zevenslaper wendende, vroeg ze nog eens: «Waarom woonden ze heel onder in een put?»

De Zevenslaper dacht weer eenige oogenblikken na en zei toen: «Het was een stroopput».

«Zoo iets bestaat er niet!» begon Alice boos, maar de Hoedenmaker en de Maartsche Haas gingen «Sst! sst!» roepen, terwijl de Zevenslaper knorrig opmerkte: «Als je niet beleefd kunt blijven, moet je zelf het verhaal maar uitmaken».

«Och neen, toe, ga voort!» zei Alice. «Ik zal je niet weer in de rede vallen. Er kan wel zoo'n put zijn».

«O zoo!» zei de Zevenslaper verontwaardigd. En toen vervolgde hij: «En deze drie zusjes dan moesten leeren putten, weet je —»

«V
verge
«S
maar
«Ik
Hoed
opsch
Te
door
de pl
zeer t
in. D
opsch
loren
had o
geloc
Ali
Daar
dat n
«M
Hoed
uit e
«M
Zever
laatst